C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-299/2025 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
1-19034750-03-1a-15052025 Judecător: Stanislav Grosu

D E C I Z I E
În numele Legii

06 august 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
În componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul: Aurelia Andronache
Judecătorii: Ecaterina Arseni, Ludmila Iarmaliuc
Grefieri: Aliona Babenco, Maria Baciu
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Vasile Anton

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul avocatului Vasile Anton în interesele inculpatului Prisacari Ion declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 iulie 2020, în cauza penală de învinuire a lui:

Prisacari Ion, născut la *****, IDNP: *****, originar și locuitor al or. Rîșcani, *****, celibatar, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, nu este angajat în cîmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 15.10.2018, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 30.11.2018 în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal,-

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: *05.06.2019 - 31.07.2020.*

În instanța de apel: *15.05.2025 - 06.08.2025*.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 31 iulie 2020, Prisacari Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Prisacari Ion prin prezenta sentință, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, totodată, obligându-l pe Prisacari Ion să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent care exercită controlul asupra comportării celui condamnat.

S-a aplicat în privința lui Prisacari Ion măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Goncеariuc Igor s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Prisăcari Ion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 100 lei s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Prisacari Ion se învinuiește în aceia că, la data de 20 martie 2019, aproximativ la ora 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor, din interes material, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, știind că stăpânii nu sunt acasă, au pătruns în gospodăria lui Goncеariuc Igor, situată în *****, ***** unde forțând ușa de la intrare, au pătruns în casă, de unde au sustras pe ascuns o valiză, la preț de 200 lei și două boxe, la preț de 200 lei fiecare, iar din garaj, din salonul automobilului de model ,,Dacia”, cu număr de înmatriculare *****, au sustras cu casetofon de model ,,Kenword” la preț de 1500 lei.

În continuarea acțiunilor sale criminale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, la data de 21 martie 2019, aproximativ la ora 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție unică, în același scop și prin aceleași acțiuni, împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor și Vasilenco Anatoli, din nou au pătruns în gospodăria lui Gonciariuc Igor, situată în *****, *****, și din casă au sustras pe ascuns două projectoare, la preț de 3000 lei, cauzându-i astfel proprietarului Goncearіuc Igor daune în proporții considerabile în sumă totală de 5 100 lei.

Prin acțiunile sale Prisacari Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Codul penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuinţă şi în încăpere, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.*

Solicitările apelantului:

Sentința de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod de procedură, penală a fost atacată cu apel de către avocatul Vasile Anton în interesele inculpatului Prisacari Ion, prin care a solicitat repunerea în termenul de atac a apelului cu admiterea lui, casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîşcani din 31.07.2020, şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Prisacari Ion să fie liberat de la executarea pedepsei penale în legătură cu amnistia în baza Legii nr.243 din 24-12-2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea solicitărilor, avocatul în interesele lui Prisacari Ion la capitolul repunerii în termenul de atac a cererii de apelului a declarat faptul că, a aflat despre existența verdictului judiciar la data de 06.05.2025, adică în momentul când a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Rîşcani pentru a-i aduce la cunoștință sentința din 31.07.2020, fapt pentru ce consideră că depunerea apelului la 07.05.2025 urmează a fi considerat în cadrul termenului legal de contestare.

De rând cu aceasta, apelantul menționează că, nu este de acord cu sentința instanței de fond și în latura pedepsei, considerând-o ca fiind una prea aspră în condițiile în care scopul corectării şi reeducării lui Prisăcari Ion se va atinge şi fără privarea de libertate a ultimului.

În continuare, menționează apelantul că, Prisacari Ion a săvârșit infracțiunea la data de 20.03.2019, fiind învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. La data de 24.12.2021 a fost adoptată Legea Nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Astfel, consideră apelantul că în privința inculpatului este posibil de aplicat Legea privind amnistia, reieșind din faptul că ultimul întrunește toate condițiile prevăzute de legea dată.

Reieșind din cele menționate mai sus, şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare şi coroborarea probelor, care furnizează informațiile respective, precum si indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum şi aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate de mai sus, consideră apelantul că corectarea lui Prisacari Ion este posibilă şi fără privarea ultimului de libertate, fiindu-i aplicabilă Legea cu privire la amnistie, cu liberarea de la executarea pedepsei penale.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel avocatul Anton Vasile a solicitat repunerea în termen a cererii de apel formulată în interesele inculpatului Prisacari Ion cu admiterea acestuia, casarea soluției primei instanței în latura penală în condițiile în care în privința celui din urmă pot fi aplicate prevederile legii actului de amnistiei.

În ședința instanței de apel, inculpatul Prisacari Ion a susținut cererea de apel din motivele invocate.

În ședința instanței de apel, procurorul participant Liliana Pasat a declarat faptul că, deși prima instanță just a constatat vinovăția și pedeapsa penală inculpatului Prisacari Ion totuși în mod eronat nu a reținut fapta în cele comise, tot odată acuzarea consideră oportun excluderea din învinuirea formulată calificativului prevăzut la lit. d) – proporții considerabile, aceasta fiind dictată de modificările operate în cadrul legislației penale.

În ședința instanței de apel partea vătămată Goncеariuc Igor, fiind în mod legal înștiințat despre ședința de judecată, însă, corespondența s-a returnat cu mențiunea „nereclamat”. Potrivit informației din baza de date Acces Web, prezentată de către acuzatorul de stat, urmează că acesta la de 29.06.2025 a părăsit teritoriul RM prin PTF „Costești-Stînca auto”.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul penal a ajuns la concluzia de a repune în termen apelul declarat de avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Prisacari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 iulie 2020 cu casarea parțială a acesteia în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cu titlu preliminar, Colegiul penal relevă că, potrivit art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către

instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit prevederilor art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Dispoziția art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, statuează că, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Succesiv, potrivit regulii generale prescrise de art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se specifică că apelul/recursul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel/recurs constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul/recursul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

La caz Colegiul penal a reținut că, sentința de condamnare în privința inculpatului Prisacari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal a fost pronunțată integral la data de 31 iulie 2020, în lipsa inculpatului Prisacari Ion, cauza fiind examinată în procedură generală.

Concomitent, instanța de recurs relevă că inculpatul Prisacari Ion a fost reținut de către organele de drept la data de 06.05.2025, ora 03:45, fapt confirmat prin procesul-verbal de reținere din 06.05.2025.

Astfel, Colegiul penal notează că, în speță termenul de declarare a recursului pentru inculpatul Prisacari Ion a început să curgă din data de 07.05.2025, și s-a finisat la data de 22.05.2025, inclusiv, pe când legalitatea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 iulie 2020 a fost contestată cu apel de către avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului la data de 07.05.2025, adică în interiorul termenului de atac.

Cu privire la fondul cauzei, Colegiul își întemeiază soluția adoptată în temeiul art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală conform căruia,

instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

La fel, Colegiul reține şi dispozițiile art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale şi oricăror noi probe prezentate instanței de apel.

Astfel, Colegiu penal ține a menționa că, până la expunerea nemijlocită pe marginea cerințelor formulate în cadrul cererii de apel, va constata mai întâi de toate eroarea de drept admisă de către instanța de fond la redactarea verdictului judiciar contestat, or, cadrul părții introductive prima instanță a reținut săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe când în cadrul dispozitivului soluției se reține recunoașterea vinovăției lui Prisăcari Ion în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de fond, pronunțând o sentință de condamnare în sarcina lui Prisăcari Ion în comiterea infracțiunii încriminate în cadrul actului de sesizare a instanței de judecată nu a asigurat caracterul ei uniform în coraport cu obligativitatea imperioasă a corespunderii părții introductive - cu cea dispozitivă, or, această chestiune este strict reglementată de prevederile art. 393 pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căreia, în partea introductivă a sentinței se arată: legea penală care prevede *infracțiunea de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul*; iar potrivit art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, se reține faptul că, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate: constatarea că inculpatul este vinovat de săvîrşirea infracțiunii prevăzute de legea penală*.

În această pondere, Colegiul penal reține că necorespunderea în atare împrejurări a părții introductive cu cea dispozitivă și anume la capitolul infracțiunii exacte comise, obligă instanță ierarhic superioară *ex officio* de a constata această disensiune și în dependență de această să o corecteze conform standardului dincolo de orice dubiu.

În situația dictată, se impune trecerea în revistă a faptul că, hotărârea trebuie să corespundă atât după formă cât și după conținutul normelor art. 384-397 Cod de procedură penală.

Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca o nouă situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În continuare, Colegiul reține că, atât partea introductivă cât și cea dispozitivă sunt părți esențiale a hotărârii şi reprezentă în final soluția aleasă de instanță. *De aceea, ele trebuie să fie concise, explicite, categorice şi să coreleze cu motivarea soluției adoptate. În sens contrar, hotărârea este netemeinică.*

Respectivele erori, în opinia Colegiului penal determină lipsa unei motivări argumentate a sentinței, făcând-o a fi una neclară. Pe când, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărîre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac şi oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85).

Obligația instanței de a motiva sentința, constă în necesitatea de stabilire a adevărului, iar judecătorul să-şi formeze convingerea asupra acestui adevăr şi că realitatea este conformă convingerilor sale. Totodată, obligația motivării este o garanție pentru părți în primul rând, precum şi pentru alte persoane care pot cunoaște motivele pentru care judecătorul a pronunțat sentința respectivă. Motivarea este importantă pentru părți în cazul exercitării dreptului de atac a sentinței, precum şi pentru instanțele superioare care să o poată verifica din punctul de vedere al legalității şi temeiniciei acesteia. Pentru ca dreptul la al doilea grad de jurisdicție să fie efectiv disponibil pentru părți, acestea trebuie să aibă în termen rezonabil hotărârea motivată.

Tot odată, se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat când în considerentele hotărârii primei instanțe nu *se arată dacă există sau nu fapta imputată*, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, (…); sentința urmând a fi casată ori de câte ori instanța de fond nu s-a pronunțat asupra *chestiunilor de fond ale procesului, vizând problema vinovăției*, a răspunderii penale sau civile ori a nevinovăției lui în comiterea infracțiunii imputate.

Respectiv, constatând eroarea admisă la adoptarea sentinței, în conținutul căreia se regăsește doar descrierea faptei ***în ce se învinuiește*** inculpatul prin actul de sesizare a instanței, dar nu și fapta constatată a fi comisă de el, Colegiul penal găsește necesar de a corecta această chestiune în procedura căii ordinare de atac - în instanța de apel prin reținerea în acțiunile inculpatului Prisacari Ion ca fiind dovedită fapta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că, prin probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate de instanța de fond, acceptate de către inculpatul

Prisacari Ion în cadrul instanței de apel, recunoscând astfel vina în cele comise și indicate în rechizitoriu, fără a solicita administrarea altor probe se confirmă că a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal în următoarele circumstanțe:

Prisacari Ion, la data de 20 martie 2019, aproximativ la ora 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor, din interes material, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, știind că stăpânii nu sunt acasă, au pătruns în gospodăria lui Goncearuic Igor situată în *****, *****, unde forțând ușa de la intrare, au pătruns în casă, de unde au sustras pe ascuns o valiză, la preț de 200 lei și două boxe, la preț de 200 lei fiecare, iar din garaj, din salonul automobilului de model „Dacia", cu număr de înmatriculare *****, au sustras cu casetofon de model „Kenword", la preț de 1500 lei.

În continuarea acțiunilor sale criminale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, la data de 21 martie 2019, aproximativ la ora 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție unică, în același scop și prin aceleași acțiuni, împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor și Vasilenco Anatoli, din nou au pătruns în gospodăria lui Gonciariuc Igor, situată în *****, *****, și din casă au sustras pe ascuns două projectoare, la preț de 3000 lei, cauzându-i astfel proprietarului Goncearuic Igor daune în proporții considerabile în sumă totală de 5 100 lei.

Prin acțiunile sale Prisacari Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Codul penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuinţă şi în încăpere, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.*

De rând cu acesta, Colegiul penal constată că, prezenta cauză penală în instanță de fond a avut loc în procedură generală, dat fiind că, inculpatul Prisacari Ion în ședințele de judecată avute loc nu s-a prezentat, iar prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 23 decembrie 2019 (f.d.243, vol. 1) a fost anunțat în căutare, fiind astfel pornit de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani dosar de căutare cu nr. 2020300002 (f.d.25, vol. 2).

Rezumând cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Prisacari Ion în ședința de judecată, însă acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, în temeiul art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, prima instanță întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Astfel, ținând cont de faptul că în instanța de fond cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului Prisacari Ion, care s-a eschivat de la examinarea cauzei penale, iar în fața instanței de apel inculpatul și-a manifestat

dorința de a da declarații cu privire la învinuirea înaintată, a fost dispusă reluarea cercetării judecătorești, cu audierea inculpatului.

Fiind audiat inculpatul Prisacari Ion în cadrul instanței de apel *şi-a recunoscut pe deplin vina în cele comise* și a comunicat că la 20 martie 2019 a intrat în gospodăria părții vătămate, din garaj a sustras un magnetofon, două boxe și două lanterne. În gospodăria vizată a intrat de două ori, respectiv pe al doilea caz a sustras două proiectoare. Prima sustragere a avut loc împreună cu Marcauțan Victor, iar cea de a două a avut loc cu Vasilenco Anatoli. Susține inculpatul că este de acord ca în privința sa să fie aplicată actul amnistiei.

De rând cu aceasta, Colegiul penal conchide că, analizând conținutul apelului formulat de către avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Prisacari Ion, acesta obiectează doar în latura penală, pledând ca subiectul activ al infracțiunii să fie liberat de la executarea pedepsei penale în legătură cu amnistia în baza Legii nr.243 din 24-12-2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, analizând cele invocate în apel, lecturând sentința contestată în raport cu actele cauzei Colegiul penal conchide că, instanța de fond prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală a apreciat totuși obiectiv totalitatea probelor, care demonstrează vinovăția inculpatului Prisacari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal - *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuinţă şi în încăpere*, *cu cauzarea de daune în proporţii considerabile*.

Însă, ținând cont de modificările legislative operate la art. 126 alin. (2) Cod penal ulterior emiterii verdictului judiciar, urmează a interveni din oficiu cu modificări în partea constatării în fapt și în drept a învinuirii aduse inculpatului Prisacari Ion, prin prisma art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, din următoarele considerente:

Colegiul penal constată că, prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, au fost operate modificări esențiale la dispoziția art.126 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia se consideră ***proporții considerabile*** sau esențiale ***valoarea bunurilor sustrase***, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, ***care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.***

Potrivit Hotărârii Guvernului RM nr. 21 din 18.01.2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru

anul 2019, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2019 în mărime de 6975 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Astfel, pentru existența urmărilor prejudiciabile prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal valoarea bunurilor sustrase urmează să depășească suma de 69 750 lei, însă potrivit actului de învinuire lui Prisacari Ion i se incriminează cauzarea unui prejudiciu părții vătămate Goncearuc Igor în sumă de 1375 lei în condițiile în care corpurile delicte sustrase – o valiză, două boxe, un casetofon de model „Kenwood" și două projectoare la 24.04.2019 au fost restituite proprietarului (*a se vedea f.d. 227, vol.1*), prin urmare prejudiciu material cauzat prin prisma limitelor modificărilor Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024 deja nu se atribuie la categoria daunelor în proporții considerabile.

Subsecvent Colegiul indică că, potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

Conform art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile şi în condițiile prevăzute de prezentul cod.

În final, reiterând despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul evidențiază că aceasta are importantă atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât şi pentru modul de desfășurare a judecății, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii şi conținutul constitutiv al acesteia.

În situația dictată, Colegiul penal ține a trece în revistă incidența nemijlocită a prevederilor art.10 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia legea

penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, *adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi,* inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, ținând cont de efectul retroactiv al legii penale, Colegiul penal constată că, la momentul actual prejudiciul material cauzat părții vătămate Goncearuc Igor nu se atribuie la categoria daunelor în proporții considerabile, din care considerente din învinuirea adusă lui Prisacari Ion urmează a fi exclusă circumstanța agravantă prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și a fi recunoscut vinovat în limitele art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Colegiul penal conchide că vinovăția inculpatului Prisacari Ion în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită *dincolo de orice dubiu rezonabil* atât prin poziția inculpatului de recunoaștere integrală a vinovăției în fața instanței de apel, cât și prin prima cumulului de probe acumulate la cauza penală examinată şi cercetate în prima instanță, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Astfel, ținând cont de împrejurările apărute ulterior emiterii verdictului judiciar de condamnare a lui Prisacari Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal Colegiul este pus în fața sarcinii de a constata fapta inculpatului ca fiind dovedită în dimensiunea imputată acestuia, cu exceptarea agravantei „*cu cauzarea de daune în proporţii considerabile*” prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Drept consecință, Colegiul penal soluționând prin prima art. 414 Cod de procedură penală chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, constată că:

Prisacari Ion, la data de 20 martie 2019, aproximativ la ora 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor, din interes material, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, știind că stăpânii nu sunt acasă, au pătruns în gospodăria lui Goncearіuc Igor, situată în *****, *****, unde forțând ușa de la intrare, au pătruns în casă, de unde au sustras pe ascuns o valiză, la preț de 200 lei și două boxe, la preț de 200 lei fiecare, iar din garaj, din salonul automobilului de

model ,,Dacia", cu număr de înmatriculare *****, au sustras cu casetofon de model ,,Kenword", la preț de 1500 lei.

În continuarea acțiunilor sale criminale, în baza aceleiași rezoluții infracționale, la data de 21 martie 2019, aproximativ la ora 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție unică, în același scop și prin aceleași acțiuni, împreună și în comun acord cu Mărcăuțan Victor și Vasilenco Anatoli, din nou au pătruns în gospodăria lui Gonciariuc Igor, situată în *****, *****, și din casă au sustras pe ascuns două projectoare, la preț de 3000 lei, cauzându-i-i astfel proprietarului Goncearіuc Igor un prejudiciu în sumă totală de 5 100 lei.

Prin acțiunile sale Prisacari Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b), c) Codul penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință și în încăpere.*

<u>În continuare</u>, la capitolul individualizării pedepsei Colegiul reține că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel constată că, Prisacari Ion a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de către Prisacari Ion este calificată ca fiind mai puțin gravă.

De asemenea la stabilirea categoriei pedepsei instanța de apel i-a în considerație faptul că, inculpatul Prisacari Ion anterior a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiunii similare, fiindu-i stabilită pedeapsa non privativă de libertate, nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiunii contra patrimoniului (f.d. 69, vol. 1).

Totodată, Colegiul penal reține că în sarcina inculpatului Prisacari Ion nu au fost reținute prezența circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, ba din contra în sarcina acestuia se regăsesc circumstanțe agravante

prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal cum ar fi: *săvârşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică.*

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Prisacari Ion, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, concluzionează că pentru corijarea și reeducarea acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) an 06 (șase) luni.

Concomitent, Colegiul penal ținând cont de solicitarea inculpatului Prisacari Ion expusă în cadrul examinării cauzei în ordine de apel găsește necesar de a-l libera de la executarea pedepsei sub formă de închisoare de 01 (unu) an 06 (șase) luni, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă ***cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei*** în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal şi în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) şi g) din Codul penal.

Subsecvent, conform art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că la data de 31.12.2021 a intrat în vigoare Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 1 alin.(1) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2–5, 7, 8.

Conform prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea menționată, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Prin urmare, luând în considerație că pe parcursul examinării cauzei penale, a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Prisacari Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, infracțiune care a fost comisă până la intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care legea penală la momentul comiterii infracțiunii date prevedea pedeapsa maximă a închisorii de până la 4 ani, iar careva temeiuri prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 care ar împiedica aplicarea actului de amnistie de către instanța de judecată nu au fost stabilite, Colegiul penal conchide asupra liberării lui Prisacari Ion de la executarea pedepsei sub formă de închisoare de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, în legătură cu survenirea actului de amnistie.

Or, amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură executarea pedepsei și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

Cât privește dispozițiile verdictului judiciar în partea soluționării acțiunii civile, corpurilor delicte și cheltuielilor de judecată, Colegiul penal nu se va expune în condițiile în care aceste împrejurări nu au constituit obiectul cererii de apel, or fiind reluată cercetarea judecătorească pe cauza dată atât partea apărării cât și cea a acuzării nu au invocat careva obiecții asupra legitimității soluției în această parte.

Distinct de cele menționate supra, Colegiul penal conchide că, prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 noiembrie 2022 s-a dispus admiterea demersului Biroului de Probațiune Rîșcani cu anularea condamnării suspendării condiționate a executării pedepsei în privința lui Prisacari Ion numită prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 31 iulie 2020, termenul executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, fiind calculat din data și ora reținerii de facto.

Pe fonul dat, instanța de apel reține că, este posibilă aplicarea amnistiei în cauza lui Prisacari Ion chiar și după anularea suspendării condiționate a executării pedepsei, în condițiile în care fapta comisă a avut loc până la intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care legea penală la momentul comiterii infracțiunii date prevedea pedeapsa maximă a închisorii de până la 4 ani, iar careva temeiuri prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nominalizată care ar împiedica aplicarea actului de amnistie de către Colegiu nu au fost stabilite.

Subsecvent, Colegiul ține a sublinia că, actul de clemență operează indiferent de modalitatea de executare a pedepsei, ceia ce în esență duce la neexecutarea pedepsei penale sub formă de închisoare chiar și în situația

analizată prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 noiembrie 2022, ne fiind astfel afectate, *per se,* drepturile persoanei vătămate.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a repune în termen apelul declarat de avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Prisacari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 iulie 2020 cu casarea parțială a acesteia în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Prisacari Ion declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 31 iulie 2020, în cauza penală în privința lui Prisacari Ion se consideră depus în termen și se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se recunoaște vinovat Prisacari Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 01 (unu) an 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 107 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, Prisacari Ion se liberează de la executarea pedepsei în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova**.**

Se eliberează Prisacari Ion de sub strajă imediat, dacă nu se deține în baza altor hotărâri judecătorești

În rest dispozițiile sentinței în latura soluționării acțiunii civile, corpurilor delicte și cheltuielilor judiciare, se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la data de 06.08.2025.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**